

عنوان مقاله:

ویژگیهای معابر در شهرهای سنتی ایران

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سارا زارعی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه آزاد زنجان

خشایار کاشانی جو - استادیار عضو هیات علمی گروه معماری دانشکده فنی و مهندسی شهر قدس

خلاصه مقاله:

شبکه های ارتباطی همیشه و در تمام ادوار ساختار اصلی شهرها را تشکیل میداده اند و عامل پیوند فضاهای مختلف به یکدیگر میباشند، این معابر در هر دوران دارای ویژگیهای مخصوص به خود بوده که منبعث از عوامل دفاعی، اجتماعی، طبیعی، اقلیمی و جغرافیایی، فرهنگی و زیبایی در معماری شکل میگرفته اند، این راهها معمولا برحسب کارکرد خود نقش های مختلفی را به خود میگرفته اند. معابر معمولا همراه با دانه های یک شهر ساخته میشدند و با سایر فضاها و عناصر شهری دارای یک ارتباط کمابیش سازمان یافته و منظم بوده اند، بیشترین تعاملات اجتماعی میان افراد نیز در این معابر صورت میگرفت، یعنی در واقع این معابر در سطوح مختلف عامل پیوند اجتماعی افراد بوده اند، موردیکه در شهرهای امروزی کمتر نمود پیدا میکند. معابر معاصر تنها نقش مفصل ارتباطی سواره ها را به عهده دارند و در طراحی آنها نیز به جنبه های اقلیمی، اجتماعی و زیبایی شناسانه کمتر توجه میشود، بهمین دلیل افراد هیچگونه ارتباطی با این فضاها برقرار نمینمایند، از این رو در این مقاله سعی برآن شده است که شبکه ارتباطی شهرهای سنتی ایران را از جنبه های مختلف بررسی کرده و ویژگیهای این معابر را استخراج کرده که بتوانیم در طراحی های امروز از آنها استفاده کنیم

کلمات کلیدی:

شبکه ارتباطی، سلسله مراتب دسترسی، تباین، آسایش فیزیکی، راههای شهری، معابر سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371618>

